

РЕШЕНИЕ

№ 3260

гр. София, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **6947** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 251 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от Ц. Х. Ч. от [населено място], чрез пълномощника си адв. Д. жалба срещу

мълчалив отказ на главния архитект на СО – Район В. за съгласуване и одобряване на проект на поправка на очевидна фактическа грешка по заявление на жалбоподателя от 18.12.2019 г. по преписка с рег. № РВТ19-АПОО-417/2019 г. при район В., и мотивиран отказ № 8/16.06.2020 г. на главния архитект на СО – Район В., с който се отказва съгласуването и одобряването на технически и инвестиционен проект, промяна по време на строителството, съгласно чл. 154 ЗУТ, за строеж „Еднофамилни жилищни сгради с изгребни ями – Еднофамилна къща 1, със ЗП 82,87 кв.м. и Еднофамилна къща 2 със ЗП 86,10 кв.м.“, намиращи се в ПИ с идентификатор 68134.1970.4512, УПИ III-4346, кв. 5, м. Ботаническа градина, район В., СО.

С решение № 6480/18.11.2020 г. съдът е уважил жалбата, като е отменил мълчалив отказ на главния архитект на СО-район В. за одобрение и съгласуване на проект на поправка на очевидна фактическа грешка, допусната в одобрен и съгласуван проект, въз основа на който е издадено Разрешение за строеж № 94/15.04.2019 г., за строеж „Еднофамилни жилищни сгради с изгребни ями – Еднофамилна къща 1, със ЗП 82,87 кв.м. и Еднофамилна къща 2 със ЗП 86,10 кв.м.“, намиращи се в ПИ с идентификатор 68134.1970.4512, УПИ III-4346, кв. 5, м. Ботаническа градина, район В., СО, КАКТО И мотивиран отказ № 8/16.06.2020 г., с който главният архитект на СО-район В. е отказал съгласуването и одобряването на технически и инвестиционен проект, промяна по време на строителството, съгласно чл. 154 ЗУТ за същия строеж по

заявление на жалбоподателя с вх. № РВТ19-АПОО-417/25.09.2019 г., допълнено със заявление с вх. № РВТ19-АПОО-417/18.12.2019 г.

Решение е оставено в сила с решение № 7386/17.06.2021 г., постановено по адм.д. № 1275/2021 г. по описа на ВАС, II отд.

С молба от 25.03.2022 г., уточнена с молба от 11.04.2022 г., ответникът е поискал от съда, на основание чл. 251 ГПК да тълкува решението си, в частта „/.../ Тъй като обаче е допусната още в проекта, същата не може да бъде отстранена от органа по пътя на поправката на очевидна фактическа грешка на неговия акт за одобряване, а следва да се одобри проекта за нейната поправка. Т.е., да се извърви същата процедура по одобряване на инвестиционен проект, като се вземе предвид, че се касае за недопуснато несъответствие.“

Искането за тълкуване на решение № 6480/18.11.2020 г. е съобщено жалбоподателя Ц. Х. Ч., който в предоставения едноседмичен срок не е взел становище по искането.

Съдът намира, че искането за тълкуване на решението не следва да се разглежда в открито съдебно заседание с призоваване на страните, поради което такова не е провеждано.

Настоящият съдебен състав намира искането за допустимо, но неоснователно. На основание чл. 251 ГПК, приложим на основание чл. 144 АПК споровете по тълкуване на влязлото в сила решение се разглеждат от съда, който го е постановил.

Първо на молителя следва да бъде указано, че част от съдебно решение, състояща се от две или повече изречения от решението, няма как да бъде тълкувана. Тълкува се при необходимост съдебното решение в цялост, както и следва да се чете и възприема. Не следва едно изречение да се изважда от контекста на решението и само въз основа на него да се предприемат последващи действия. Решението на съда, което реално подлежи на тълкуване, е съвкупност от уводна част, мотиви и диспозитив. Мотивите към решението следва да се възприемат като едно цяло, тъй като всяко едно изречение или абзац от тях, допълва, пояснява, доразвива останалите части от мотивите. Същите са в логическа последователност.

С решение № 6480/18.11.2020 г., постановено по настоящето дело, жалбата е уважена, като са отменени и двата оспорени акта като незаконосъобразни, а преписката е върната на органа за произнасяне по заявление с вх. № РВТ19-АПОО-417/25.09.2019 г., допълнено със заявление с вх. № РВТ19-АПОО-417/18.12.2019 г., съгласно задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизане в сила на решението. До този извод съдът е стигнал, като е констатирал, че действително е налице несъответствие между част архитектура и част конструкции на одобрения от главния архитект на СО-район В. инвестиционен проект, въз основа на който е издадено РС № 94/15.04.2019 г. Това несъответствие следва да бъде преодоляно по пътя на одобряване на проекта, с който се поправя тази фактическа неточност. Ясни са мотивите на съда, че вместо да одобри проекта за поправка, ответникът се е ограничил единствено да откаже да одобри изменение в проекта по време на строителството, с каквото и искане е бил сезиран, но каквото не е налице, за което и са изложени мотиви в решението.

Обобщената воля на съда е намерила израз в края на мотивната част, преди да бъдат изложени аргументи защо дори обаче да се приеме, че е налице изменение на проекта по време на строителството, то са налице предпоставките за неговото одобряване и

същата е изразена по следният начин: „Поради това е следвало да одобри проект за отстраняване на очевидна фактическа грешка и да прекрати производството по искането за одобряване на промени по време на строителство, каквито реално няма“.

По този начин е абсолютно ясно какво е следвало да направи ответника, предвид диспозитива на съдебното решение.

Всички останали съждения, изложени в молбата за тълкуване, реално представляват несъгласие с решението, и защо в същност констатираното по делото разминаване между част Архитектура и част Конструктивна не представляват фактическа неточност, според органа. По тези въпроси съдът се е произнесъл с решението, което е влязло в сила и същото не може да бъде пререшавано нито по реда на тълкуването, нито по друг ред.

От изложеното е видно, че постановеното по делото решение е ясно и не се нуждае от тълкуване. Няма как по-ясно да бъде изразена волята на съда за основателност на жалбата. Следва да се уточни, че в рамките на производството по чл. 251, ал. 1 от ГПК съдът има правомощието единствено да тълкува решението си, ако то е неясно, но не и да изменя волята си, изразена с него. Направеното от жалбоподателя искане за тълкуване на решението реално е свързано с несъгласие от негова страна с посочени констатации в съдебното решение, което обаче не може да бъде основание за тълкуване. Това може да е свързано с правилността на съдебното решение, която не може да се преодолее по пътя на тълкуването. По отношение правилността на решението се е произнесъл ВАС, който е оставил в сила решението, като го е приел за правилно и законосъобразно. Нещо повече, възприел е и мотивите, изложени в решението. Поради това, като неоснователна, молбата за тълкуване на решение № 6480/18.11.2020 г., следва да се отхвърли.

Мотивиран от горното и на основание чл. 251 ГПК, вр. чл. 144 АПК, Административен съд, С. град, II отд., 59 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата от главния архитект на СО – Район В., от 25.03.2022 г., на основание чл. 251 ГПК за тълкуване на решението № 6480/18.11.2020 г., постановено по адм.д. № 6947/2020 г. на АССГ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: